

αίματοκόβω ἀμάρτ. ῥματοκόβω Χίος

Ἐκ τοῦ οὐσ. αἷμα καὶ τοῦ ρ. κόβω.

Πάσχω ἐκχύμωσιν τοῦ αἵματος κατ' ἀκολουθίαν κτυπήματος κττ.: Ἐματόκουε τὸ χέρι του ἢ ματοκομμένο εἶναι τὸ χέρι του (ὅταν ἐκ κτυπήματος ἐγένετο μελανὸν τὸ αἷμα ὑπὸ τὴν ἐπιδερμίδα).

αἱματοκοιλιά ἢ, ἀμάρτ. ῥματοκοιλιά Κάρπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. αἷμα καὶ κοιλιά.

Οἶονεὶ νόσος τοῦ στομάχου ὀδυνηρά: Φρ. Ἐκοιρες ποῦ νὰ σὲ κόψη ἢ ῥματοκοιλιά! (προηλθὲν αὕτη ἀπὸ τῆς φρ. ποῦ νὰ σὲ κόψη αἷμα ἢ κοιλιά! Ἀρά).

αἱματοκοπῶ ἀμάρτ. ῥματοκοπῶ Θράκ. (Σαρεκκλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. αἷμα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -κοπῶ.

Αἱματοκόβω, ὁ ἰδ.: Ἐπесе τὸ κορίτσι ἀπὸ τὴ σκάλα... ῥματοκόπησε ἢ κοιλιά του, χαλαβρώθηκε τὸ νεφρὸ του, σφόρμασε τὸ πνεμόνι του.

αἱματοκυλίω, ῥματοκυλίω Πόντ. (Οἶν.) αἱματοκυλίω σύνηθ. καὶ Πόντ. (Οἶν.) ῥματοκυλίω Κάσ. Κρήτ. Νάξ. Πελοπν. (Λακων. κ. ἄ.) Πόντ. (Οἶν.) ῥματοκ'λίω Σάμ. ῥματοκυλίω Βιθυν. αἱματοκυλῶ σύνηθ. αἱματοκυλάω πολλαχ. αἱματοχυλάω Κεφαλλ. ῥματοκυλῶ Κύθηρ. ῥματοκυλῶ Μεγίστ. ῥματοκ'λάου Στερελλ. (Αἰτωλ.) ῥματοχυλάω Κεφαλλ. ῥματοτσιουλάω Εὐβ. (Κονίστρ.) ῥματοκυλῶ Κρήτ. αἱμοκυλάω Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. αἷμα καὶ τοῦ ἀρχ. ρ. κυλίω. Ὁ τύπ. ῥματοκυλῶ ἀπὸ τοῦ β' καὶ γ' ἐνικ. προσώπ. Πβ. φιλιῶ κττ. Ὁ τύπ. αἱματοχυλάω καὶ οἱ ἄλλοι μετὰ τοῦ χ τύπ. κατὰ παρετυμ. πρὸς τὸ χύνω.

1) Οἶονεὶ κυλίω τινὰ εἰς τὸ αἷμα, κηλιδώνω μὲ αἷμα Εὐβ. (Κονίστρ. κ. ἄ.) Πόντ. (Οἶν.) κ. ἄ.: Αἱματοκύλιξα τὸ δάχτυλό μ' Οἶν. Μὲ ῥματοτσιούλιτσε Κονίστρ. Ἀνοιξε ἢ μύτη του τσαὶ ῥματοτσιουλίστη αὐτόθ. Ἦρτα ῥματοτσιουλισμένος αὐτόθ. 2) Κυλίω τινὰ εἰς τὸ αἷμά του, τραυματίζω κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν.): Ἐμάλωσαν κ' αἱματοκυλίστηκαν κοιν. Τὸ πόδειξε τοῦ φρεντικοῦ πῶς τὴν εἶχε ῥματοκυλισμένη Νάξ. Φαώθ'καν τὰ σκ'λλὰ σήμιρα, ῥματοκ'λίσαν (ματοκυλίστηκαν) Αἰτωλ. Τού β'ρα ῥματοκυλ'μένου ἰκεὶ καταῆ τοῦ σκ'λλάκι μ' αὐτόθ. Μωρέ, ῥματοκυλισμένη! (ποῦ νὰ ματοκυλισθῇς! Ἀρά) Κρήτ. || Ἀσμ.

Μόνο τὰ ρουχαλάκια μου τὰ ῥματοκυλισμένα

Κάσ. 3) Τιμωρῶ ἀσπλάγχχνως Βιθυν. Κρήτ. Μεγίστ. Πόντ. (Οἶν.): Θὰ σὲ ῥματοκυλίω! (ἀπειλὴ) Μεγίστ. Ἐρκομαι ἀτοῦ κοντὰ ῥματοκυλίω σε! (ἀπειλὴ) Οἶν. Μαρή, τὸ ῥματοκύλισες τ' ἀγοράκι μου! Βιθυν. Κάθου ἡσυχα, γιατί θὰ σὲ ῥματοκυλίω! Κρήτ. 4) Κάμνω τινὰ νὰ ἀποθάνῃ, φονεύω Πόντ. (Οἶν.): Ὁ γουρζουλᾶς νὰ ῥματοκυλίγῃ σε! (ἀρά. γουρζουλᾶς = πανώλης).

αἱματοκυλισιά ἢ, Κρήτ. ῥματοκυλισιά Α.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. αἱματοκυλῶ. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Αἱματοχυσία ἐνθ' ἄν.: Ἐγίνηκε αἱματοχυσιὰ μεγάλη σήμερα Κρήτ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. αἱματοκύλισμα 2.

αἱματοκύλισμα τό, κοιν. ῥματοκύλισμα σύνηθ. ῥματοτούλισμα Εὐβ. (Κύμ. κ. ἄ.) Μεγίστ. κ. ἄ. ῥματοκύλιγμαν Πόντ. ῥματοκύλισμαν Πόντ.

Ἐκ τοῦ ρ. αἱματοκυλῶ.

1) Τὸ νὰ εἶναι τις αἱματοκυλισμένος, τραυματίας ἐνθ' ἄν.: Τὸ αἱματοκύλισμα αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἦταν φοβερὸ κοιν. Συνών. αἱματοκυλισμός. 2) Αἱματοχυσία, ἄφθονος χύσις αἵματος, συμπλοκή αἱματηρὰ ἐνθ' ἄν. Συνών. αἱματοκνλισιά, αἱματοκνλισμός 2, σκοτωμός, φονικό.

αἱματοκνλισμός ὁ, Πελοπν. (Σουδεν.) ῥματοκνλισμός Ἡπ. Μεγίστ. κ. ἄ. ῥματοκνλισμός Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ ρ. αἱματοκνλῶ.

Αἱματοκύλισμα 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἀσμ.

Πρόβαλε, σκύλλα φόνισσα, νὰ ἰδῇς τὸ σκοτωμό μου, ῥ τὸν κάμπο μὲ τὰ λούλουδα τὸ ῥματοκνλισμό μου

Ἡπ. κ. ἄ. 2) Αἱματοκύλισμα 2, ὁ ἰδ., Πελοπν. (Σουδεν.): Θὰ ῥθῃ γρήγορα αἱματοκνλισμός τοῦ ἔθνους, παιδί μου.

αἱματοκύλιστος ἐπίθ. ἀμάρτ. ῥματοκύλιστος Πόντ. ῥματοκύλιγος Πόντ.

Ἐκ τοῦ ρ. αἱματοκνλῶ.

Αἱματοκνλισμένος, αἰμόφυρτος ἐξ ἰδίου τραύματος: ῥματοκύλιστος νὰ ἴνεται! (νὰ γίνῃς!)

αἱματολαιά ἢ, ἀμάρτ. ῥματολαιά Ζάκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. αἷμα καὶ ἐλαιά.

Εἶδος ἐλαίας, τῆς ὁποίας ὁ χυμὸς εἶναι ἐρυθρωπός.

αἱματολάφτης ὁ, ἀμάρτ. ῥματολάφτης Κύθηρ. Πελοπν. (Λακων. Βούρβουρ. κ. ἄ.) ῥμολάφτης Πελοπν. αἱμαλάφτης Χίος αἱμολάφτης Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *αἱματολάφτης. Διὰ τὸ ῥμολάφτης πβ. τὸ μεταγν. θηλ. αἱμολάφτις. Τὸ αἱμολάφτης ἐκ τοῦ *αἱμολάφτης κατὰ τὸ ἀντίστροφον σχῆμα ψεύτης - ψεύτης.

1) Ὁ διψῶν αἷμα, ὁ ἀγαπῶν, ὁ τερπόμενος εἰς τὸ αἷμα καὶ τοὺς φόνους, αἱμοβόρος, φονεὺς ἐνθ' ἄν.: Βρέ, ἄφ'τον τὸ ῥμολάφτη! Πελοπν. Αὐτὸς εἶναι ῥμολάφτης αὐτόθ. || Ἀσμ.

Ὅπου ρίξω τὸ γλέμμα μου, ὅπου γυρίσω βλέπω σκλαβιά, χηρᾶδες μ' ὄρφανὰ καὶ Τούρκους ῥματολάφτες

ἀγν. τόπ. 2) Ἀρπακτικός, πολυφάγος Πελοπν. (Βούρβουρ.): Τί νὰ κάνουν ῥφτοῦνοι οἱ ῥματολάφτες, θέλουν νὰ φάν!

αἱματονέραντζο τό, ἀμάρτ. ῥματονέραντζο Ζάκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. αἷμα καὶ νεράντζι.

Εἶδος πορτοκαλίων, τῶν ὁποίων αἱ ἴνες εἶναι ἐρυθραί. Πβ. αἱματίτικος.

αἱματοξέραςτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ῥματοξέραςτος Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. αἷμα καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξεραστός < ξερνῶ.

1) Ὁ ἐμῶν αἷμα: Ἀβοῦτος ἀνθρωπον ματοξέραςτος ἐν' (αὐτὸς ὁ ἀνθρωπος κτλ.) ῥΜατοξέραςτος νὰ ἴνεται! (εἶθε νὰ ἐμέσης αἷμα! ἴνεται = γίνῃς. Ἀρά). 2) Ἀξιος τῆς κατάρας, κακός: Ντό ῥματοξέραςτον παιδὶν ἐν'!

αἱματοξερνῶ ἀμάρτ. ῥματοξερνῶ Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. αἷμα καὶ τοῦ ρ. ξερνῶ.

Ἐμῶ αἷμα.

